

тутський проект Конституції України, брав активну участь у діяльності Конституційної комісії та відповідних робочих груп. За цю діяльність був нагороджений орденом «За заслуги».

Нам зараз не вистачає цього вченого у діяльності Конституційної Асамблеї. Він міг би сприяти у підготовці модернізованої Конституції України.

По-четверте, В. Ф. Погорілко був не тільки блискучим лектором, а й зробив вагомий внесок у справу підготовки підручників з конституційного права для вищих юридичних навчальних закладів. Йому належала ідея видання двотомного підручника «Конституційне право України», за яким і тепер навчаються студенти. А у його планах було ще й видання 10-томного курсу конституційного права.

По-п'яте, В. Ф. Погорілко багато зробив і для підготовки юридичних кадрів вищої кваліфікації. Під його науковим керівництвом було захищено 3 докторські і понад 40 кандидатських дисертацій з проблем конституційного права і місцевого самоврядування. Хоча у своїх звітах він скромно подавав меншу цифру.

По-шосте, з Віктором Федоровичем було легко і цікаво працювати. У нього, як заступника директора Інституту, завжди було багато ідей і варіантів їх втілення. Він чимало зробив для утвердження авторитету Інституту, підвищення ефективності здійснюваних у ньому наукових досліджень.

Водночас учений був скромною, порядною і мудрою людиною, цінував стабільність і надійність у дружніх і сімейних стосунках, був готовий завжди надати допомогу ближньому.

В. Ф. Погорілко був відданий науці, його поважали в Інституті. Саме тут він став членом-кореспондентом НАН України і академіком Національної академії правових наук України, лауреатом Державної премії України в галузі науки і техніки, лауреатом різних наукових премій, був нагороджений державними нагородами.

Віктор Федорович рано пішов із життя. Але залишив по собі добру пам'ять і цінну наукову спадщину. До його 75-річчя ми підготували і видали вибрані праці автора. У книзі багато розумних ідей. А вони, як відомо, не вмирають. Не забудеться і славне ім'я вченого.

В. П. НАГРЕБЕЛЬНИЙ,
член-кореспондент НАПрН України

**ВІДОМИЙ ВЧЕНИЙ – ПРАВознаВЕЦЬ І ОРГАНІЗАТОР
АКАДЕМІЧНОЇ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ
(До 100-річчя від дня народження
академіка НАН України Б. М. БАБІЯ)**

25 липня 2014 р. виповнилося 100 років від дня народження Бориса Мусійовича Бабія – відомого українського вченого – правознавця, визначного

розширення та регулярного оновлення сайту Інституту у мережі Інтернет та активізувати популяризацію видань Інституту на електронних носіях та інших ЗМІ; поліпшити якість наукової продукції, що готується на базі Інституту і розширити міжнародне наукове співробітництво; видати перший том Енциклопедії міжнародного права та завершити підготовку другого тому цієї Енциклопедії.

Ю. С. ШЕМШУЧЕНКО,
академік НАН України

ВСТУПНЕ СЛОВО АКАДЕМІКА Ю. С. ШЕМШУЧЕНКА НА ЗАСІДАННІ ВЧЕНОЇ РАДИ ІНСТИТУТУ З НАГОДИ 75-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. Ф. ПОГОРІЛКА

12 серпня 2014 р. виповнилося 75 років від дня народження талановитого вченого-конституціоналіста, високопрофесійного педагога і організатора вітчизняної юридичної науки, справжнього інтелігента і прекрасної людини **Віктора Федоровича Погорілка**. Він народився у Донецькому краї, а творчу діяльність пов'язав із Києвом.

З Віктором Федоровичем я познайомився у 1958 році під час спільного навчання на юридичному факультеті Київського державного університету. Вже на першому курсі він привернув до себе увагу як науковець. Очоловав науковий гурток, був активним учасником різноманітних студентських зібрань. Після закінчення університету Віктор Федорович три роки працював в органах прокуратури, а потім була аспірантура і майже 20 років на викладацькій роботі у Вищій партійній школі при ЦК Компартії України.

На початку 1990-х років Віктор Федорович повернувся до Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, де до кінця життя працював завідувачем відділу конституційного права і місцевого самоврядування, а з 2001 р. – і заступником директора Інституту. Це було на моїх очах і я можу поділитися деякими спостереженнями, що характеризують вченого.

По-перше, він був лідером школи конституційного права в Україні. З цих питань надрукував понад 200 наукових праць. Став продовжувачем наукових ідей В. М. Терлецького і А. П. Таранова.

Особливо плідно розробляв проблеми функцій держави, чому були присвячені його і кандидатська, і докторська дисертації. Тут Віктор Федорович досяг загальносоюзного визнання. Багато ідей ученого не втратили свого значення і до сьогодні.

По-друге, Віктор Федорович мав широкий науковий потенціал. Крім конституційного права, він був одним із фундаторів теорії муніципального і інформаційного права, залишив праці з питань екологічного права і навіть юридичної риторики.

По-третє, свої теоретичні знання Віктор Федорович вмів поєднувати з практикою їх реалізації. Він очолював групу фахівців, яка підготувала інсти-